

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

XX, narozený **XX**

bytem **XX**

zastoupený Mgr. Bc. Vladimírem Volným, advokátem,
se sídlem Paroubkova 228, 344 01 Domažlice

proti

žalovanému

Obvodní soud pro Prahu 2

se sídlem Francouzská 808/19, 120 00 Praha 2

o žalobě proti nečinnosti žalovaného

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje **XX**

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalovanému byla jako povinnému subjektu dne 19. 9. 2021 doručena žádost žalobce o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, (zapsána pod sp. zn. 40 Si 448/2021), v níž mimo jiné požadoval informaci o tom, kolik u žalovaného soudu činí průměrná délka trestního řízení, občanského soudního řízení a řízení ve věcech péče o nezletilé, a to za období roku 2020 (šlo konkrétně o otázku č. 6 žádosti).
2. Žadatel byl ohledně této otázky žalovaným v přípisu ze dne 24. 9. 2021 odkázán na výroční statistickou zprávu zveřejněnou na webových stránkách www.justice.cz. S tímto způsobem vyřízení své žádosti v bodě 6 nebyl žalobce spokojený, a proto dne 6. 10. 2021 podal stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím, a to k Ministerstvu spravedlnosti, které je nadřízeným orgánem žalovaného. Jelikož Ministerstvo spravedlnosti nerozhodlo o stížnosti v zákonné lhůtě 15 dnů, obrátil se žalobce na zdejší soud s žalobou ze dne 30. 10. 2021, doručenou 1. 11. 2021.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobce se domnívá, že žalovaný neodpověděl na otázku č. 6 žádosti o informace a zároveň nevydal rozhodnutí o odmítnutí informace. K otázce 6 byl dle žalobce zaslán pouze obecný odkaz, z něhož požadované informace nebylo možné zjistit. Žalobci tak nebyly poskytnuty všechny informace, které požadoval. Odkaz dále nesměřoval na informace, jež byly předmětem otázky k soudním řízením, vedeným u povinného subjektu. Nelze akceptovat odkaz na obecné informace o činnosti všech soudů s tím, že žalobce tyto musí následně vyhledávat sám.
4. Žalobce navíc v rámci stížnosti na neúplné poskytnutí informací zaslal žalovanému odpověď Krajského soudu v Hradci Králové, kterou demonstroval obsah a formu tímto soudem poskytnutých informací. I přesto žalobce však úplné informace v tomto rozsahu od žalovaného neobdržel.
5. Závěrem žaloby žalobce navrhuje, aby městský soud rozhodnul, že žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobce ve stanovené lhůtě.
6. Žalovaný na žalobu reagoval vyjádřením ze dne 18. 11. 2021, ve kterém vysvětlil svůj pohled na spornou otázku. Shora popsáný způsob vyřízení žádosti o informace považuje žalovaný za zcela souladný s § 6 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Dále má žalovaný za to, že k přímému poskytnutí zveřejněné informace žadateli nebyl důvod ani po podání jeho stížnosti, protože žádost byla podána elektronicky a požadovaná informace byla a je zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup a žadateli byl sdělen odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází. Tím byly naplněny podmínky postupu dle § 6 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím.

III. Posouzení žaloby

7. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal postup žalovaného ve věci na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 soudního řádu správního). Městský soud rovněž zkoumal naplnění podmínek řízení, zejména zda je žaloba přípustná, tedy především zda žalobce bezvýsledně vyčerpal všechny možnosti obrany, které procesní předpis stanovil k ochraně jeho práva. Městský soud dospěl k závěru, že žalobce tuto podmínku splnil, když adresoval Ministerstvu spravedlnosti coby nadřízenému správnímu orgánu stížnost ze dne 5. 10. 2018 [byť mělo jít o stížnost podanou s odkazem na § 16a odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, a nikoliv písm. c) tohoto ustanovení; viz komentář k § 6 In: FUREK, A., ROTHANZL, L., JIROVEC, T. (2016) *Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání*. Praha: C. H. Beck, dostupné v systému Beck-online]. O této stížnosti Ministerstvo spravedlnosti rozhodlo až dne 15. 12. 2021 rozhodnutím č. j. MSP-824/2021-OSV-OSV/2), a žalobce tedy v době podání žaloby bezvýsledně vyčerpal prostředky, které mu právní řád dává k dispozici k ochraně jeho práva.
8. Ve věci nebylo konáno ústní jednání, protože oba účastníci s takovým postupem vyslovili souhlas.
9. Žaloba není důvodná.
10. Ze správního spisu městský soud zjistil následující skutečnosti.
11. Dne 19. 9. 2021 byla žalovanému doručena žádost žalobce o poskytnutí informace, v níž pod bodem 6 požadoval sdělení informace o tom, kolik u žalovaného soudu činí průměrná délka trestního řízení, občanského soudního řízení a řízení ve věcech péče o nezletilé, a to za období roku 2020.
12. Dne 29. 9. 2021 žalovaný žalobci doručil do datové schránky odpověď na jeho žádost datovanou dnem 24. 9. 2021. V odpovědi bylo k bodu 6 žádosti uvedeno: „*Ve výroční statistické zprávě zveřejněné na <https://www.justice.cz/web/msp/statisticke-udaje-z-oblasti-justice> jsou uvedené průměrné délky řízení u jednotlivých soudů v ČR.*“
13. Dne 7. 10. 2021 byla žalovanému doručena do datové schránky stížnost žalobce dle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím, ve které mj. uvedl: „*Přípis povinného subjektu považuji za nedostatečný, neboť neobsahuje konkrétní odpovědi na některé otázky, jež byly povinnému subjektu položeny. Do dnešního dne nebyla informace v požadovaném rozsahu poskytnuta.*“ Dále žádal nadřízený orgán, aby žalovanému uložil poskytnout požadované informace do tří dnů od rozhodnutí o stížnosti. Ke stížnosti navíc přiložil odpověď Krajského soudu v Hradci Králové včetně příloh „*jakožto demonstraci svědomitého a perfektního přístupu tohoto soudu k předmětné žádosti.*“
14. Dne 15. 10. 2021 byl Ministerstvu spravedlnosti předložen spisový materiál žalovaného vedený k předmětné žádosti o informace (sp. zn. 40 Si 448/2021). Dne 15. 12. 2021 Ministerstvo spravedlnosti vydalo rozhodnutí o stížnosti, č. j. MSP-824/2021-OSV-OSV/2, kterým potvrdilo postup žalovaného a stížnost žalobce zamítlo.
15. Městský soud o žalobě uvážil následovně.

16. Podle § 6 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím: „*Pokud žádost o poskytnutí informace směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt co nejdříve, nejpozději však do sedmi dnů, místo poskytnutí informace sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází.*“
17. Podle § 6 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím: „*Pokud žadatel trvá na přímém poskytnutí zveřejněné informace, povinný subjekt mu ji poskytne; to neplatí, pokud byla žádost o poskytnutí informace podána elektronicky a pokud je požadovaná informace zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup a žadateli byl sdělen odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází.*“
18. Mezi účastníky panuje spor o to, zdali odpověď žalovaného na bod 6. žalobcovy žádosti o informace byla dostatečná. Je zjevné, že žalovaný k vyřízení tohoto bodu žádosti využil postupu podle § 6 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, tedy sdělil žalobci „*údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází*“. Lze sice konstatovat, že žalovaný tak neučinil v zákonné lhůtě 7 dnů, nicméně vůči této skutečnosti žaloba nebrojí, a proto se jí městský soud dále nezabýval. Sama o sobě pak nezpůsobuje takovou nezákonnost v postupu žalovaného, ke které by bylo nutné přihlídnout z úřední povinnosti.
19. Městský soud se proto zaměřil pouze na posouzení způsobu, jakým žalovaný vyřídil žádost v bodě 6. Komentářová literatura uvádí: „*Důvodová zpráva k zákonu č. 222/2015 Sb., který demonstrativní odkaz na internetovou stránku doplnil, k tomu konstatuje: „To v praxi znamená, že povinný subjekt „zkopíruje“ v příslušném vyhledávací hypertextový odkaz na internetovou stránku, kde je informace zveřejněna, a ten žadateli sdělí, nebo slovně popíše cestu k informaci (např. informace se nachází na internetové stránce obce XY, jejíž adresa je www.obecXY.cz, v sekci „Zasedání zastupitelstva“, podsekci „Zápisy ze zasedání“).*“ V případě odkazu na internetovou stránku, ale i v případě jakéhokoli jiného odkazu na zveřejněnou informaci, je tedy nutné zcela jednoznačně určení „místa“, kde lze informaci nalézt, zpravidla však již nebude nutné uvádět výslovný návod, jak informaci následně získat do sféry žadatele (ten totiž nejčastěji vyplývá z povahy zveřejněné informace).“ (viz pramen citovaný v odst. 7 tohoto rozsudku). Z uvedeného vyplývá, že odkaz povinného subjektu by měl být relativně určitý v tom ohledu, aby byla informace snadno dohledatelná. Na druhou stranu nelze zatěžovat povinné subjekty (obzvláště v případě absence bližší specifikace ze strany žadatele) tím, aby krok po kroku popisovaly, jakým způsobem informaci na odkazované webové stránce dohledat.
20. Dále soud uvážil skutečnost, že samotný zákon o svobodném přístupu k informacím pracuje s určitou mírou znalosti IT technologií u žadatelů, přinejmenším u těch, kteří žádají o informace elektronicky. Vyplývá to z ust. § 6 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím, které znemožňuje, aby žadatelé trvali na fyzickém poskytnutí odkázané informace, pokud byla iniciální žádost o informace podána elektronicky a žadateli byl sdělen odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází. Soud má tak za to, že v případě, kdy je žadatel schopný elektronicky žádat o poskytnutí informace, je v oblasti IT technologií disponován natolik, aby dokázal prostřednictvím hypertextového odkazu zpřístupnit si datový soubor (např. ve formátu .xlsx, .xls, .pdf, .docx, aj.) a v něm si dohledat požadovanou informaci. Za takto disponovaného žadatele pak soud považuje i žalobce, který pro komunikaci s žalovaným používal datovou schránku. Městský soud tedy shrnuje, že nelze očekávat, že povinné subjekty budou žadatelům informace předávat

ve fyzické podobě, pokud mohou jednoduše ukázat na místo, kde se již takové informace již nacházejí. Rozhodující je přitom to, že se tam nacházejí právě v takové podobě, v jaké je žadatel žádal, a nejde tedy o případ, kdy by žalobce takto dostal pouze data v nezpracovaném stavu, která by musel nejprve setřídit, vyhodnotit, zpracovat za pomoci operací formální logiky nebo operací matematických, aby z nich požadované informace získal. V projednávané věci však odkaz poskytnutý žalovaným směřoval na webovou stránku, z níž byly žalobcem požadované informace bez obtíží dostupné.

21. Pro úplnost městský soud konstatuje, že žalobcův odkaz na způsob vyřízení podobné žádosti ze strany Krajského soudu v Hradci Králové nepovažuje za případný. Je chvályhodné, že krajský soud poskytnul žalobci obsáhlé soubory s podrobnými soudními statistikami, ovšem takový postup považuje městský soud za značně nadstandardní, tedy překračující limity povinností soudu jako povinného subjektu, a nelze jeho prostřednictvím hodnotit jiné povinné subjekty. Koneckonců, přílohy poskytnuté krajským soudem nejsou ničím jiným, než výtahem ze statistických listů publikovaných právě na webové stránce odkazované žalovaným. Navíc charakter požadovaných informací je do značné míry obecný a snadno dohledatelný i pro právního laika.
22. V projednávaném případě tedy městský soud dospěl k závěru, že žalovaný poskytl na bod 6 žádosti dostatečnou odpověď, když odkázal na konkrétní webovou stránku, kde jsou zveřejněny mj. požadované statistické údaje o činnosti žalovaného. V postupu žalovaného proto soud neshledal průtahy, resp. nečinnost.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

23. Z uvedených důvodů má městský soud za to, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 81 odst. 3 soudního řádu správního zamítnul.
24. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 soudního řádu správního, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nevznikly žádné náklady na rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. ledna 2022

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu